

CASABLANCA

FITXA TÈCNICA

Productora:

Warner Bross, 1942

Director:

Michael Curtiz

Guió:

Julius J. Epstein, Philip G. Epstein, Howard Koch y Casey Robinson. Basat en l'obra teatral *Everybody comes to Rick's*, de Murray y Joan Alison.

Productor:

Hal B. Wallis

Intèrprets principals:

Humphrey Bogart– Rick

Ingrid Bergman– Ilsa

Paul Henreid– Victor Laszlo

Claude Rains– Capitán Renault

Conrad Veidt– Mayor Strasser

Sydney Greenstreet– Ferrari

Peter Lorre– Guillermo Ugarte

Madeleine LeBeau– Yvonne

DooleyWilson– Sam

Música original

Max Steiner

Cançons:

M.K. Jerome y Jack Scholl y Herman Hupfeld (*As time goes by*), no acreditat

Fotografia:

Arthur Edeson

Muntatge:

Owen Marks

Direcció artística:

Carl Jules Weyl

Decorats:

George James Hopkins

Efectes Especials:

Lawrence W. Butler y Willard van Enger

Guanyadora de 3 Oscars:

Millor pel·lícula

Millor guió

Millor muntatge

Estrenes als Estats Units:

Novembre de 1942 a Nova York

Gener de 1943 a Los Angeles

Estreno a Espanya:

Madrid, 19 de Desembre de 1946

SINOPSIS

L'època: la Segona Guerra Mundial. El lloc: Casablanca una ciutat de fàcil accés però quasi impossible d'abandonar, especialment si el teu nom es troba en la llista dels homes més perseguits per els nazis. El principal objectiu dels invasors es el líder txec i heroi de la resistència Victor Laszlo (Paul Henreid), que la seva única esperança es Rick Blaine (Humphrey Bogart), el propietari del Rick's Cafe, un home que no arrisca la seva vida per res...excepte per Ilsa (Ingrid Bergaman). Els dos encarnen a uns antics amants que tornen a unir-se breument en el caos de la guerra.

Quan Ilsa s'ofereix a canviar el visat que aconsegueix treure a Laszlo del país, Rick haurà d'elegir entre la seva pròpia felicitat o el idealisme i les nombroses vides que podrien salvar-se.

Crítica

Crec que Casablanca és una de les millor pel·lícules de la història del cinema per moltes coses. Per ser la més completa i la qual té els personatges més complexos i millor treballats i per una història d'amor realitzable i

impossible, per la dicotomia entre la passió i la raó amb ideals, per com combinen i juguen amb música, interpretació i escenes... .

Es pot veure com Curtiz combina la política i la història amb una preciosa història d'amor. La revolada amb els salva conductes que donen accés a EEUU i la possessió dels mateixos per part de Rick(personatge interpretat per Bogart), ens condueixen fins a una escena inoblidable en l'aeroport. A part d'aquesta memorable escena, també m'agrada quan en el local de Rick sonen al unísons de la Marsella i la música alemanya, la música pren un paper fonamental sobretot quan sona la cançó de Bogart i Bergman. Gran treball dels actors per a expressar amb cada mirada amb cada gest, l'amor que senten, o en l'última escena la barreja de sentiments d'ambdós, sensacional.

Casablanca

Curs: 1er Batxillerat Humanístic

Data: 30/11/07

Àrea: Història del Cinema

Treball: Casablanca pel·lícula